

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

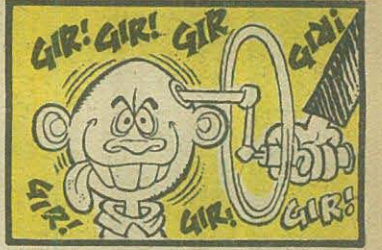
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FIYATI:
(10 Turgut = 100 TL.)
KDV dahil
Pazar günleri çıkar
SAYI: 766

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

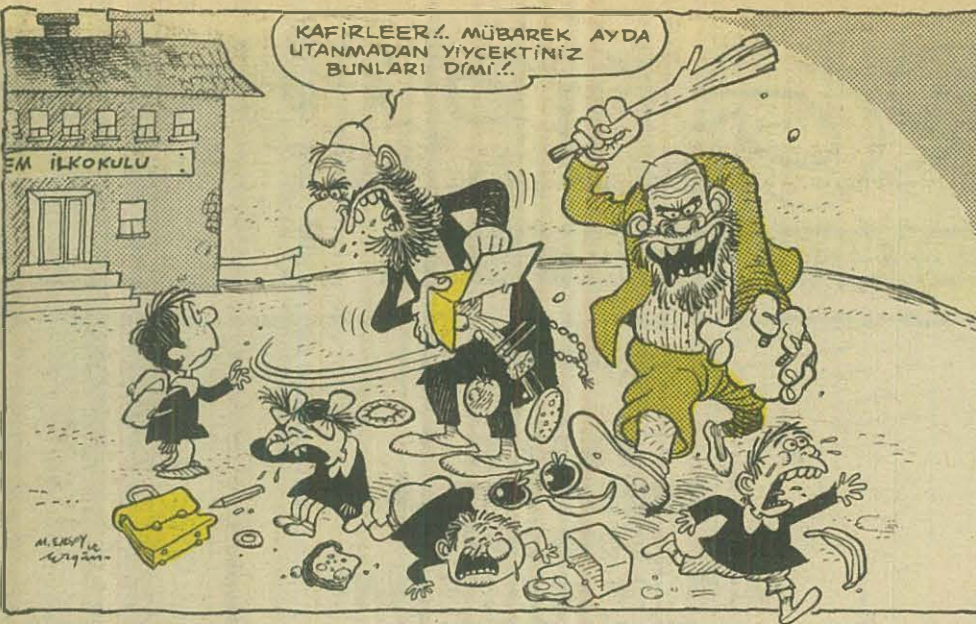

Van 100. Yıl Üniversitesinde,
"İslamın Bekçileri" adlı grup,
oruç tutmayan öğrencilere
saldırdı. 7 öğrenciyi yarala-
yıp, 1 öğrenciyi öldürdü...

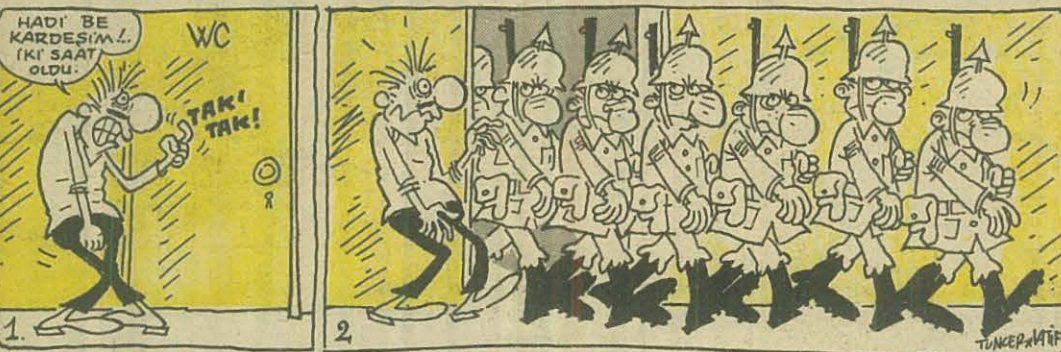
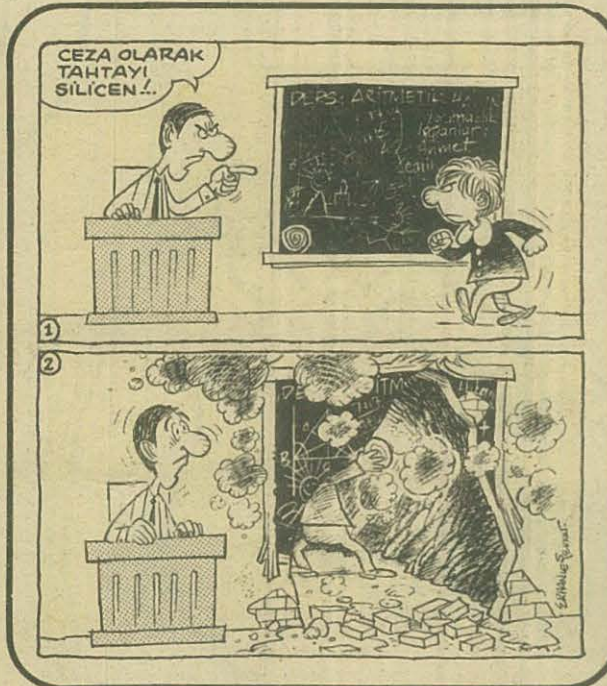
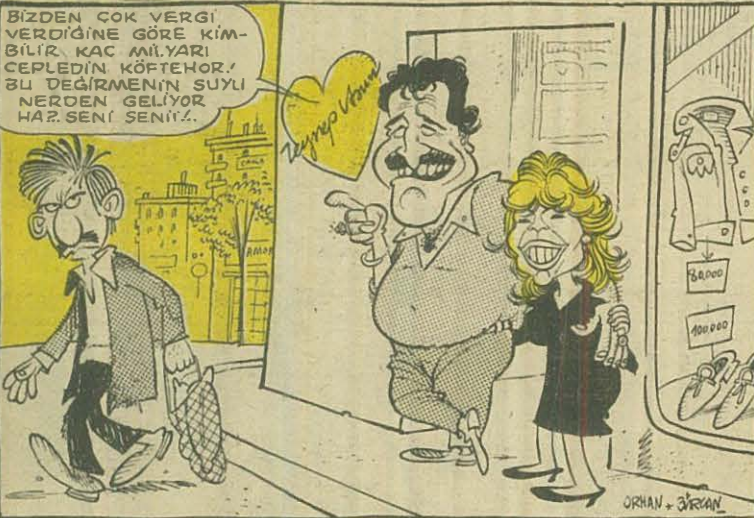
**YETER!
DAHA FAZLA
ZORLAMA
MÜMİN KARDEŞİM!
BİLİYORSUN
İSLAMDA ZORLAMA
YOKTUR!!**

Galip Tekin'in yeni çizgi öyküsü: HİKAYE-İ CEMİL. Bu hafta başladık...

● Bir yıl içinde 200 ve 500 milyonluk 2 daire, 100 milyonluk mercedes alıp, ikinci butiklerini de açan Zeynep ile Asım orta halli bir ücretliden daha az vergi beyan etti..

taze ustalar

GIR

Bizim de bir çift
SÖZÜMÜZ VAR

Bıyiksızlara destek...

Sayın Bıyıklı Erçin,
 “Bıyiksızlar” köşesini çizen arkadaşlara Gırgır’ın erkek der-gisi olduğu, tarama ucunu bıra-kıp bulaşıkla uğraşmaları yo-lundaki uyarımı 761. sayıda okudum. Çok güldüm. Madem böyle komik düşünme yetene-ğin var, neden “Mizah Öyküsü” köşesine sızımı-yorsun?

Aydan

Lütfen "Bıyaksızlar"ı rahat bırakın... Karikatür bıyıkla çizilmez. Keramet kılda olsa.. Gırgır'm Bıyıklılar ya da Bıyaksızlar elinde kalması diye bir sorun olsa, sanırım pek çok karikatürist bıyıklarına kıyardı.

Ercenk-Ankara

Kadınlarımızın pek çok şeyi erkekler kadar iyi yaptığı, toplumumuzda kendilerine saygın bir yer edindiği günümüzde Liseli Erçin'in mektubu beni üzdü. Siz Bıyiksızlardan onun adına özür diliyorum.

Murat İzmirli

“Bıyksızlar”m çizgilerini çok beğeniyorum. Pekçok bıyıklıdan iyi çiziyorlar. Kadını, yalnız evde çocuk bakan, bulaşık yıkayan, yemek pişiren biri olarak görmek yanlış dileğim bayan çizer arkadaşlarımızın sayısının artması.

Murat İlhan (Samsun)

İnsanın değeri

İş kazasında hayatını kaybeden bir cam işçisine verilen tazminat 150 bin lira. Kurbanlık bir sığırın fiyatı ise 800 bin lira. Biz işçilerin adam yerine konmadığımız kesin de bir öküz kadar bile edememek çok acı.. İnsan olduğumuz hatırlanmayacak mı..

İ.K. (İstanbul)

●Özal, siyasi yasakların kaldırılması için
"Halka gidelim" diyor...

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

●Enflasyon hepten
azıttı. Dört ayda fiyatlar
yüzde 20 arttı...

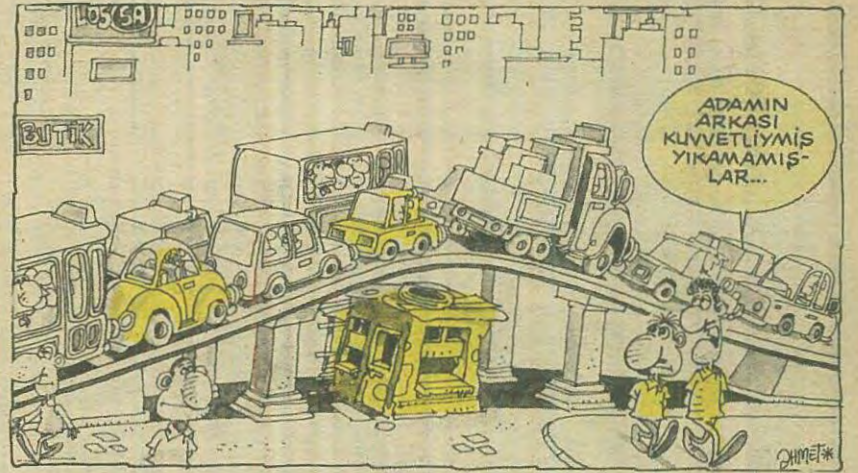
●Anneler günü kutlanıyor..

●"İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği" haftasında
çalışma bakanı açıklama yaptı: Günde 4 işçi
ölüyor, 8'i sakat kalıyor

Yolsuzluk yapamayan belediye
başkanı kendini vurdu

Uzun süren bir ameliyatsız hayatı tehlikeyi atlatan ANAP'lı belediye başkanı olaydan sonra: "Beni niye kurtardınız... Yaşamak istemiyorum... İktidara geldik geleli hemen bütün belediyelerde yolsuzluk yapıldı. Ben ise şirin beldemizde bir tek yolsuzluk bile yapamadım. Çevre sakinlerinin yüzüne bakamaz oldum... Karım bile "Cevat, sen ne biçim erkek ve de ANAP'lısın hiç yolsuzluk yapamıyorsun" dedi... Ben alımda bu lekeyle yaşayamam. Yeniden intihar edeceğim" dedi.

●Fenerbahçe ligin ucunu iyice koyverdi..

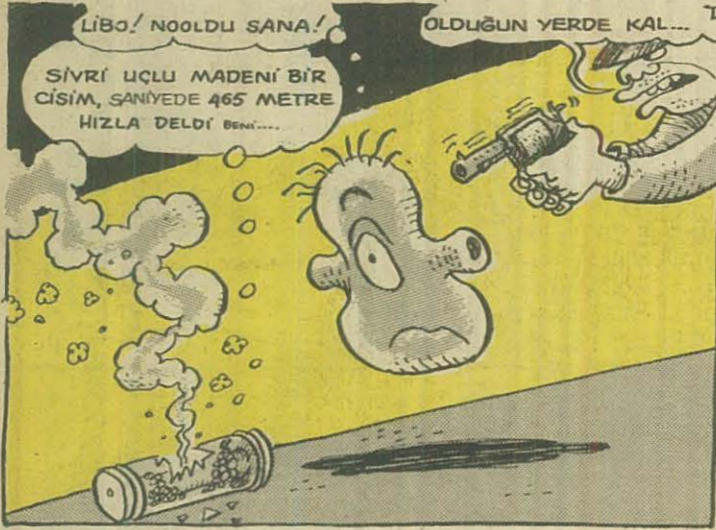
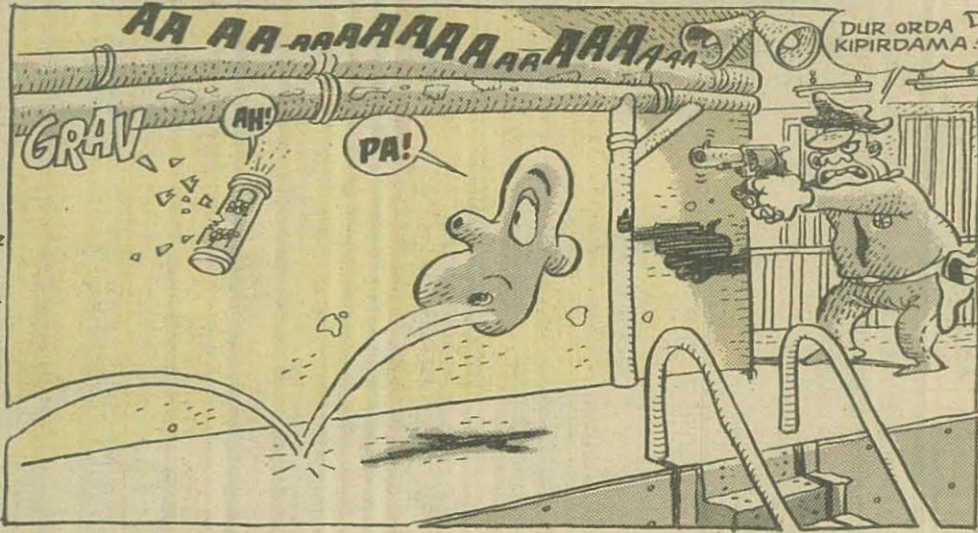

99 UMUDUMUZ ZEGABON

YAZIP
ÇİZEN
İLBAN
ERTEM

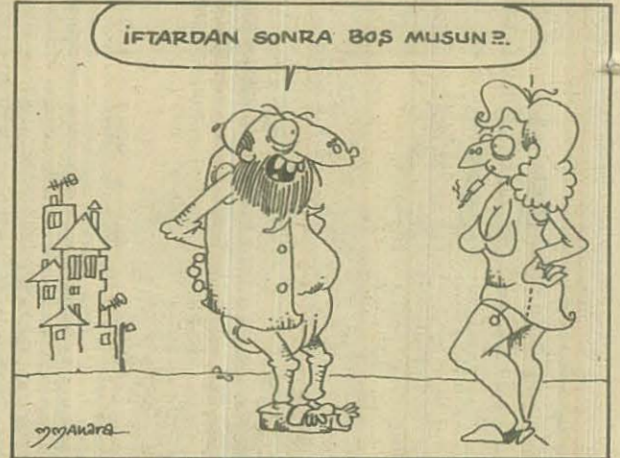
19 ÖZET

Bizden hayli ısıklı yıla uzak takı Zegabon gezegeninde hayat bitiyordu... Yeni bir gezegene ihtiyaçları vardı bula bula da Dünyamızı bulmuşlardı... Gezegenimiz yerleşmelerine uygun ama kültür düzenimiz hiç değildi... İşte Zegabondan gelen Pa ve Libo'nun görevi buydu... Uygarlığımızı savaşırsız sömürsüz bir düzeye getirmek... (Çaart kaba kaat)

OYTUN İDİL

(Hamamüstü sok Oğuz apt. Kat 3 K.d.z. Ereğli-Zonguldak)

MURAT MAKARA

(Londra Asfaltı No:49 B.çekmece-İstanbul)

ALİ OSMAN TAŞ

(Yeni mah. Tuna sok. No:19 Bor-Niğde)

ŞEVKET TÜRKMEN

(Zelihahtun mah. Bumaz sok. No:15 Divriği-Sivas)

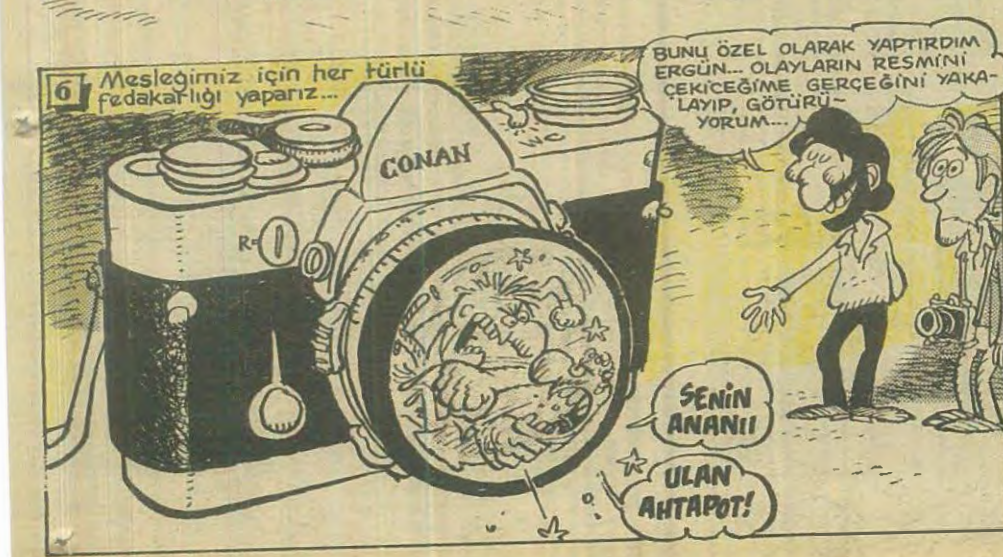
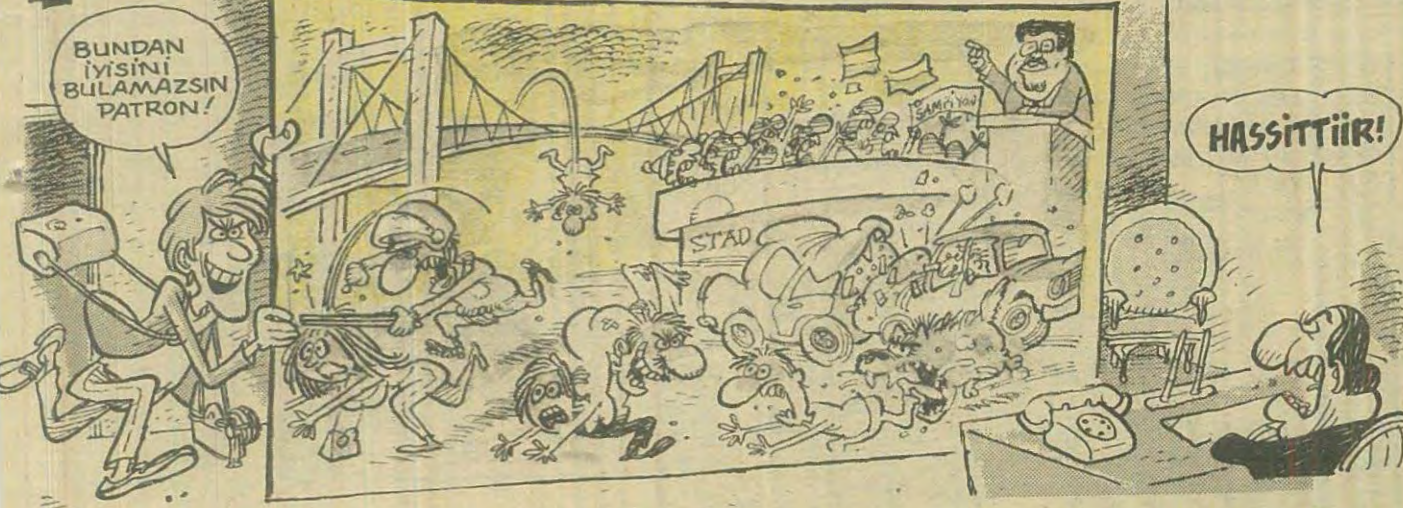

HIZLI GAZETECİLER

Gazetecilik başı başına bir çılgınlıktır. İçabında bir kuş, içabında bir tilki olmalısınız. Boynumuza makine-lerimizi takıp, biz de "Cumburloop" diye daldık olayların içine... Gelsin olaylar dolsun sütunlar.. Hayda bre!..

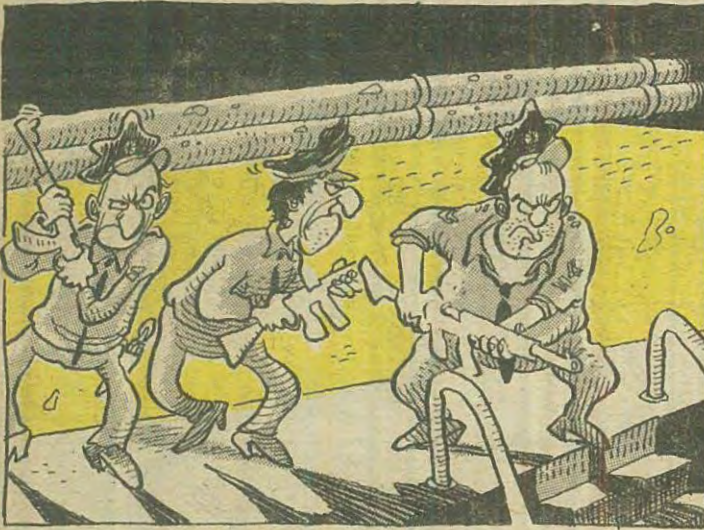
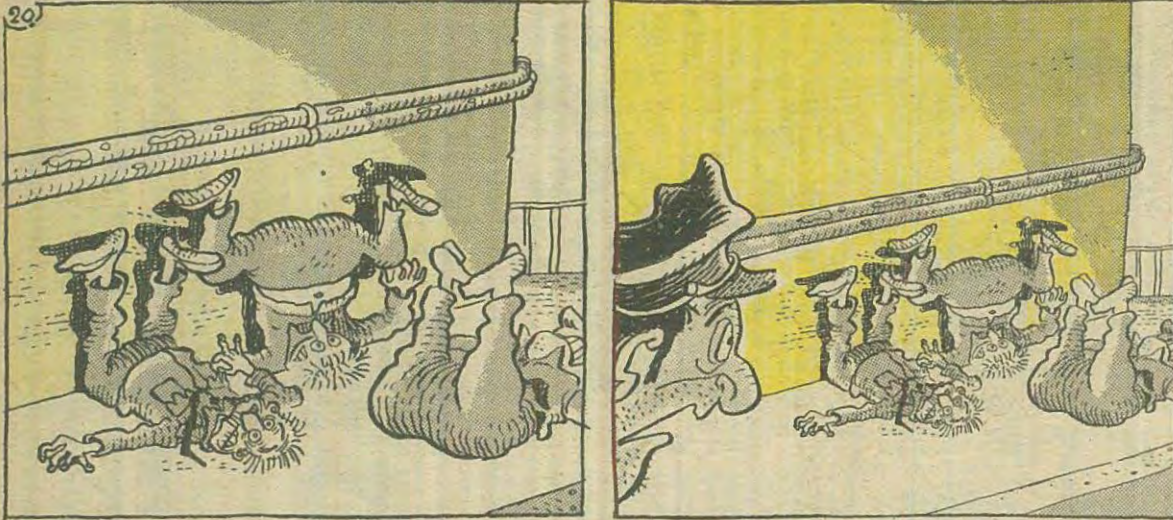

5 Fotoğrafçılıkta üstümüze yoktur...

UMUDUMUZ ZEGABON

YAZIP
ÇİZEN
İL BAK
ERTEM

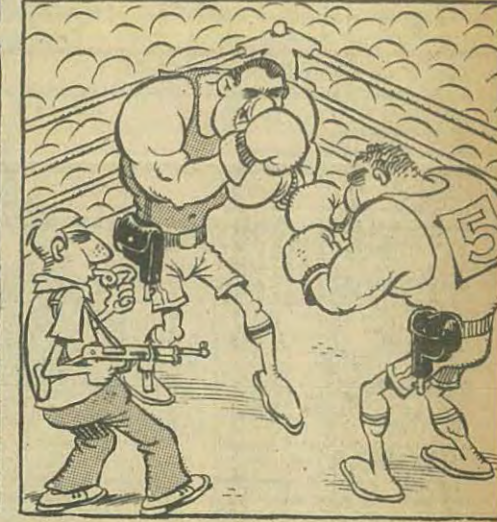
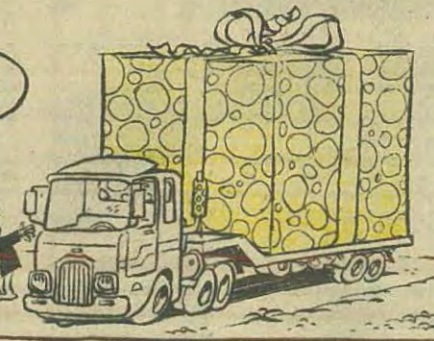
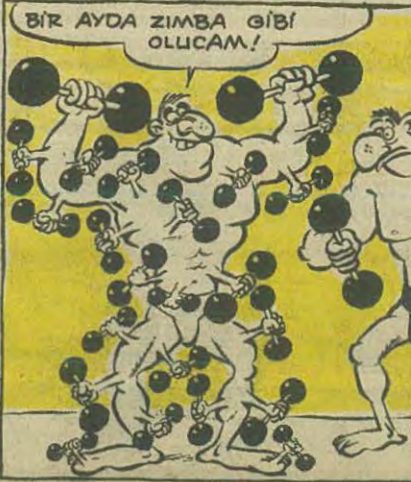
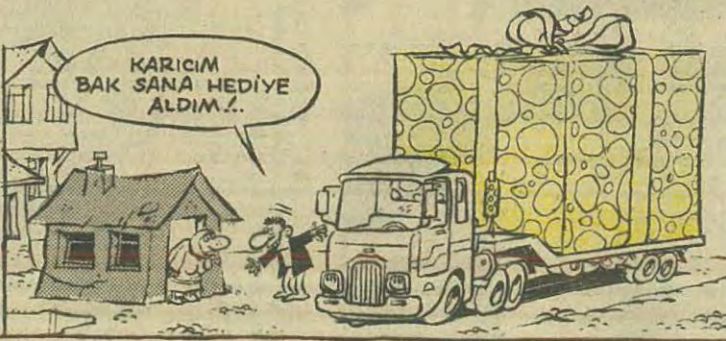
Biraz da savaşalım...

DI DI DI DI !

BİR
SACMA
DAHA

99 UMUDUMUZ ZEGABON 99 YAZIP ÇİZEN İLBAN ERTEM

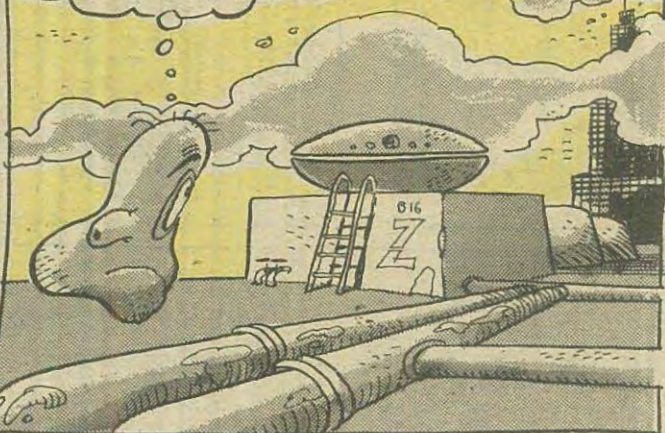
SİDDET, SİDDET! MAVİ GEZEĞENLİLERİN ADAM OLMASINA BENİM ÖMRÜM YETMEZ GELELİ YİRMİDÖRT SAAT OLDU, ŞU BAŞIMA GELENLERE BAK!

BURASI BİZE GÖRE DEĞİL ZEGABONDAKİLER KIZACAK AMA YİNE DE DÖNECEĞİM BURADAN!

İSTE BURADA YERLİ YERİNDE DURUYOR.. HAYDAA, AMA BİRAZ FAZLA YERİNDE DURUYOR.. HAYADA DURMASI LAZIMDI BUNUN... NOOLDU YAVU!

● Radyasyon etkisini göstermeye başladı. Ç kentlerde durmadan sakat çocuklar doğuyor.

HAFTANIN İnkırdılılık kordosu

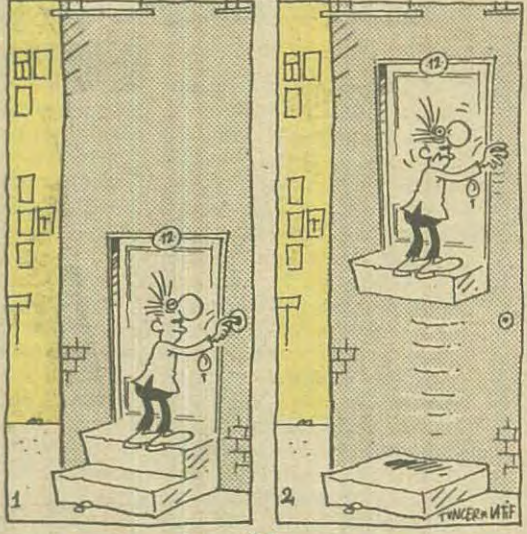
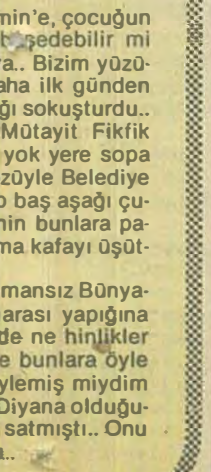
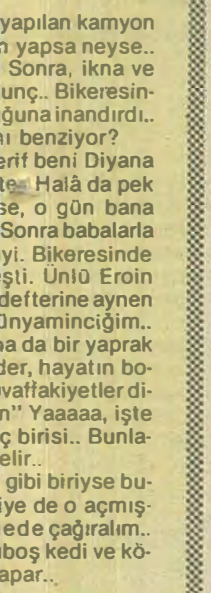
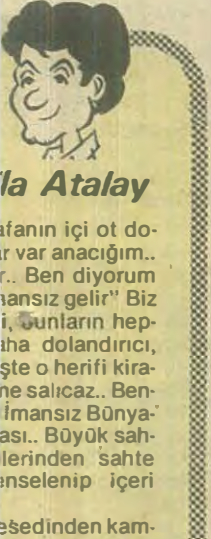
İmansız Bünyamin...

—İlallah bu belediyeçilerden be... Kasabada huzur bırakmadılar herşey ka nunsuzluk, herşey yolsuzluk.. Bunlara bir nın hesap sorması lazım.
—Ben Hidayet Kancalos takma adıy la mektup yazıp, Başbakan'a bizim Bele diye Başkanını ihbar ettim ama birşey çıkmadı, Cemal Abi.
—Çıkamaz tabi Muhsin aptalı.. Senin ihbarlarını biliriz, başıma birşey gelmesin diye ihbar ettiğin belediye'nin adını bile yazmamışsındır.
—Eeööö.. Yazmadım ama.. Beledi ye Başkanımızın adını baş harflerini yaz dım.. "Z.F." dedim.
—Z.F. değil salak N.G.
—Olsun Z.F onun yardımcısı ama.. Suç sadece N.G.'de değil ki.. Z.F., L.P., R.C bunların hepsi şirket.. Şşşşt... Bana neler söylediriyorsun.. Başkanın adaml arı duyarsa.. İhbar mektubunu benim at tığım belli olmasın diye taa Nazilli'ye gi dip ordan postaladım.. Ucuz kahraman lığın alemi yok..
—Salağa bak.. İhbar mektubu atmış ama kim, niye, nereden hiç birşey belli de ğil. Ödlek Muhsin. Tabi, başkan bi duyars a adamlarını üstüne salar, dükkanına musallat olursa.. Neyse, geçen pazar gü nü televizyon seyrederken bizim kasaba yı kurtaracak çözümü buldum. Evet ge çen pazar günü televizyonda..
—Ne yani Cenk Koray'ı mı seyrettin.. Onu mu çaarızcaz.. Bence hava durum u okuyan adamı çağırırsak daha iyi.. Kah redici espriler yapılabiliyor. Belediyeçile re iki dakka beyin travması geçirir.. ay keh keh keh..
—Sen sus Muhsin.. Geçen pazar günü televizyonda "Tom Horn" diye bir film oynadı. Tom Horn acayip bir silah şör.. Kasabalılar sığınırızlarından kur tulmak için Tom Horn'u kiralityorlar.
—Bi dakka Cemal Abi, ben burayı hemen terketmek durumundayım.. He sapta cinayet yoktu. Kiralık katil tutup be lediyeçileri öldürtmekte neyin nesi oluyor?

—Nası yani.. Ke yon.. Yürüyo mu? —Aptal ölü kedi nasıl yürür, canlı ke Zatenbana da anlattı palavra yeteneği çok de beni Leydi Diyana —Leydi Diyana —İlgisi yok.. An olduğuna inandırıs emin değilim. Ya.. sahte İngiliz sterlini s mafayla filan arasını hatıra defterini göst Mafyası Lideri Kirli K. şöyle yazmış: "Canı Bu temiz defterlerinde ayırdığın için teşekkür yunca hayırlı başarı v ler im. Senin kirli Ka böyle.. Bünyamin ko rın hakkından ancak —Bünyamin de raya gelmez ki. Bir b tir bir köşeye.. Ama b Hiç birşey yapamasa peklerimizden kamy

—Yazık oldu BC sebebi olduk. Başlı hiç.. Yazık ettiler zav müzden.. Kurt sürüş Bünyamin'e bir ihale —Sonra o, par Fehmi'nin adamlarını yedi.. Çocuğu günd meydanında dövüp c kura attılar.. Ben BQ buç bırakmaz diyod tı zavallı.. —Boşversene s min bu.. Şimdi deli bakma.. Kimbilir ka kuruyodur.. Vakti g bir kazık atar ki.. SİZ bir keresinde beni L na inandırıp sahte s delirtemezler, san b

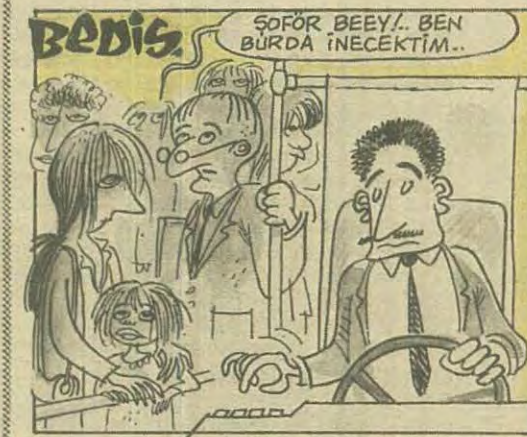
★ Gerilim...

★ Köprüaltı çocukları...

★ Hayda...

ESSEK HERIF

Hasan Kaçan

Hazzroll...

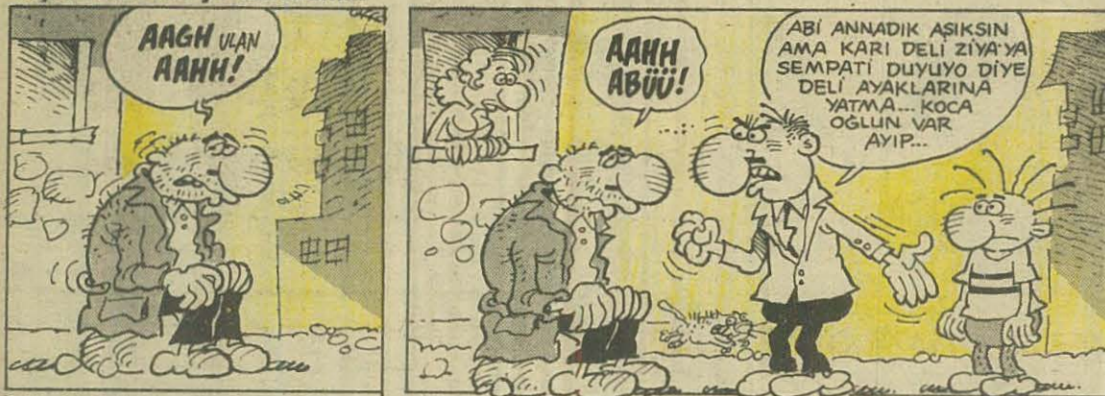
Errrkek!...

Oruç...

Aşkımdan deliye döndüm...

Tık tık tıkırdama...

SEVGİLİ ANNEM

Zühal İnce (İzmir)

Evde oturmuş, çeyizim için gerekli olan bir masa takimini işlerken, bir yandan da kucağımda duran kitabı okumaya çalışarak, yarınki imtihanıma hazırlanıyordum. Kismetse, bu yıl mezun olacaktım. Üç yıllık öğrenimim boyunca çok şükür, çeyizimi de hazırlamıştım. Yok yoktu içinde. O kadar mutluydu ki annem. Şimdiye kadar kimsenin arkadaşlık teklifini kabul etmemiştim. Tıpkı annemin bana dediği gibi "Ne malumdu bakalım hemen benimle evlenecekleri?". Eğer bana arkadaşlık teklif eden olursa, hemen tıpkı sevgili anneciğimin bana öğrettiği gibi, açıyordum ağzımı ve başlıyordum söylemeye, "Efendim, eğer ciddiyseniz gelin beni annemlerden isteyin. Onlar evet derlerse evleniriz. Ben öyle sizin bildiğiniz kızlardan değilim." Tabii ya. Ben elinde çeyizi, mutfağında yemek kitabı, bir yıl sonra da alacağı üniversite diplomasıyla-eli erkek eline değmemiş, diğer kızlar gibi sinemalara, pastanelere gideceği yerde oturup ev işlerinde sevgili annesine yardım etmiş, çamaşırdan beyazlaşmış pamuk gibi elleriyle, tam dör -dörtlük bir ev kızıydım. Ah, anneciğim ne kadar mutluydu. Herkese beni övüyor ve benim gibi bir kız evladı olduğu için çok mutlu olduğunu söylüyordu. Tanrı her anneye benim gibi bir kız evladı nasibetsindi. Derken bir yıl geçti. Elimdeki diplomayla beraber artık bütün gün evde oturup, gelecek kismetimi beklemeye başladım. Ama erkekler mi değişmişti ne. Kimse benim gibi bir hazineyi farkedemiyordu. Ah, ne hazinediydim ben. Ama evde olduğum ve sabahtan akşama harıl harıl çeyizimle uğraştığım için farkedilemiyordum.

Derken aradan iki yıl, üç yıl, dört yıl derken beş yıl geçti. Annem çalışan kızların ahlakının bozulduğunu söyleyip, çalışmamı istemiyordu. Ne kadar mühendis, doktor varsa, hem ev kızı hem de eli erkek eline değmemiş bir üniversite mezunu olduğum için çoktan kapımızın önünde kuyruğa girmiş olmalıydı. Ama beş yıl geçmişti ve ben hala evde bekliyor, bekliyor ve de bekliyordum. Ah sevgili annem, ne kadar mutluydu. Derken evde kalacağımdan korkan annem komşulara ve akrabalara haber saldı. Böylece tüm dostlarımızda harıl harıl bana bir koca arama telaşı başladı. Sonunda uzak bir akrabamızın askerlik arkadaşı, bir gün elinde bir kutu lokumla kapımızı çaldı. Annem hemen arastırıldı. Bir bankada çalışıyordu. Yani doktor veya mühendis değildi. O gece annem ne kadar çok üzüldü. Zavallı annem ilk defa o gece mutsuz oldu. Hayalleri gerçek olmamıştı. Ama sonradan onun baba tarafından çok zengin olduğunu öğrendi. Ve böylece teselli buldu. Kısa sürede annem çocuğu çok sevdi. Onun iri burnunu erkekliğin, yanağının ortasındaki et benini asaletin, büyük suratının ortasındaki büzülmüş küçük ağzını, ağzı sıkılığını ve iri ellerini de eli açıklıyordun simgesi saydı. Annem erkeğin yakışıklısı aranamaz diyor. Nişanılım da kısa sürede anneme ısındı. Anneme her gün en sevdiği o bademli lokumlardan getiriyor ve asla onun yaş gününü ve anneler gününü unutmuyordu. Annem onu o kadar çok seviyordu ve mutluydu ki, bana hep ne kadar şanslı bir kız olduğumu söylüyordu.

Derken düğün tarihi kararlaştırıldı. Ben beyaz gelinliği annemin mutlukluk gözyaşları içinde giydim ve nikah memurunun karşısına geçtim. Memur önce müstakbel eşime uzun bir konuşmadan sonra sordu:

—Bu kadını eşiniz olarak kabul ediyor musunuz?
—Evet.
—Ya siz kızım. Bu beyi kocalığa kabul ediyor musunuz?

Bir an döndüm ve yanımdaki müstakbel eşime baktım. Evlenince bir yıl sonra sevgili annem ve eşimi, belki de eşimin annesini memnun etmek için çocuk doğuracaktım. Belki birkaç yıl sonra bir tane daha. Sonra onların yetiştirilmesi ile uğraşacaktım. Eşimi mutlu etmek için elimden geleni yapacaktım. Eşimi ve annemi mutlu etmek için, mutlu etmek için.. Sürekli sürekli çalışmak, şimdide kadar iyi bir ev kızı olduğum gibi, bundan sonra da ağız var dili yok, iyi bir ev hanımı olacaktım. Eşim bir erkekti. İstediyini yapabilir, gezip, tozabilir. Ama ben sabırlı olmalı ve hep evde onu beklemeliydim. Nasıl olursa lanınca uslanıp eve dönecek-

i. Ve ben bu arada çocuklarımı yetiştirmeliydim. Onlara anlatacaktım. Ne anlatacaktım onlara? Tabii ki ne yaşadığımı, hayatımı. Peki, ben ne yaşamıştım? Annemin yaşamak istediğini. Ah, Tanrım, nasıl böyle düşünebilirim, sevgili anneciğim için? Hep benim mutluluğum için çalışmadı mı? Nankörüm ben! Onun bu yaptıkları karşısında mutlu olmam gerekirdi. Ama nedense hep o mutlu oldu. Birgün benim de mutlu olup olmadığım sorulmadı. Ah Tanrım, böyle düşünmem bile sevgili anneciğimi mutsuz edebilir. O mutlu olmalı, yazık. Bundan sonra da eşim mutlu olmalı. Bunun için çalışmalıyım. Hayır, hayır istemiyorum. Yaşamak istiyorum ben, yaşamak. Pastaneye gidip oturmak istiyorum. Güneşli bir günde evde oturup çeyiz hazırlamak yerine arkadaşlarımla kirlarda koşmak istiyorum. Yaşamak, yaşamak istiyorum. Affet anne. Affedin. Herkes benim mutluluğum için çalışıyor. Ama bir kez olsun ben kendi mutluluğum için bir şey yapmak istiyorum. Şimdiye kadar annem, bundan sonra da eşim. Hayır, hayır.

Memurun "Evet, cevabınız kızım" sesiyle düşünce-
rimden sıyrılıp tekrar kendime geldim. Annemin çatılı kaş-
ları ve etrafındakilerin merakla açılmış iri gözlerini gördüm.
Annem, annem mutlu olmalıydı. Sonra da eşim. "Hayır,
Hayır" diye haykırmaya başladım. "Cevabım hayır, hayır."
-Abla, abla uyan, uyan. Kâbus gördün galiba. "Hayır,
hayır" diye bağıırıyordun.

Yatağımda yavaşça doğrulurken şaşkın gözlerle yata-
ğıma doğru eğilmiş olan kardeşimin omuzuna hafifçe
dokunup:

—Yok, bir şey. Bir kâbustu sanırım. Korkunç bir kâ-
bus. Ama geçti. Git yat, dedim. Ve bir yandan da elimin ter-
siyle alnımda ve şakaklarımda birikmiş olan boncuk bon-
cuk terleri silmeye başladım.

—Işığ kapama. Biraz oturmak istiyorum, diye de ka-
pidan çıkmak üzere olan kardeşime seslendim.

İşte odamdaydım. Benin yatağımda, ah Tanrım. Hiç
biri gerçek değildi. Öyle mutluyum ki. Bir bardak su içmek
için yatağımdan doğrulup mutfığa doğru yönelirken, an-
nemin yattığı odaya doğru muzip bir bakış fırlatıp, hafifçe
gülümsedim: "Zavallı kadın, seni hiçbir zaman mutlu ede-
meyeceğim. Baksana rüyalarımda bile bunu beceremedik-
ten sonra." diye mırıldanıp, içimden taştan ve engelleyeme-
diğim coşkuya uyan eski bir müzik parçasının ritmine uya-
rak yürümeye, kendi yolunda yürümeye devam ettim. Ah,
ben o kadar mutluydum ki...

Bitti...

HASBİ TEMBELER

Davranış...

Yemek...

Zincir...

Parola...

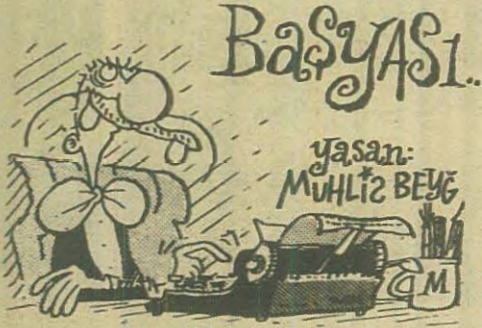
Biz bıyiksızlar

MUHLİS BEY ve YAVLUM MİTHAT...

BEHİÇ
ve
ATİF

BİR PORTÜRE:

MUSTAFA DENİZLİ (ANTRE)

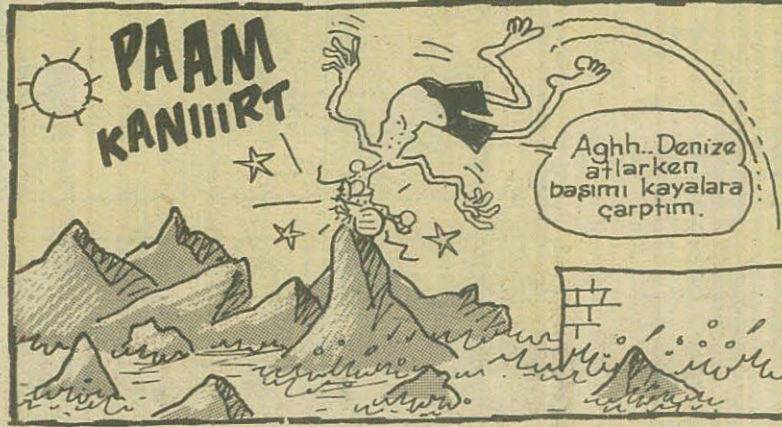
yazan: Muhlis Beyğ

Ehliyetisi olmayan kıro bir şoföre en küsel bir pırıl pırıl otomobiri teslim etseniz noolur? Ya bir selvi ağacına bindirir, ya da bir gürgen ağacına veyağ çınar ağacına bindirir. Elma ağacı veyağutta dut ağacı da olabilir. Ağaç bulunmayan yerlerde elettirik direyi de aynı işi görübölür. Uzun lâfın kısası bir çınar ağacına veyağ selvi veyağ dişbudak ağacına çarpal.

Mustafa Denizli de işte bölle aynı. Diplomasız bir antrenin eline çıpcıgıl, pıspıl bir gençcik onbir veldiler. O da gitti İngiltereye bindirdi. Be cahhil adam, İngilterede trafik soldan olduğunu bile sen bunun bilmiyol musun?

Hem maçtan önce Mustafa'nın hanımı ne didi? Didi ki: "Mustafa maç gününe kadal uyku uyumadı" didi. Eh yola, uykusuz çıkalsan tabiği kazağ da yapalsın helşey olul. Zağten bu Denizlili "Tabela benim umuğrmda değıl" diyor. Hakem firt firt firt firt firt firt dödük çalıyol. Bu Denizlili'nin aldrıldığı bile yok.

Bölle olunca da İngirteleyi yenmek de hayal oluyolda. Niychin düplomalı benim gibi veyağ diplomam olduyu halde benim gibi birisine görev verilmiyol. Benim Avrupa ve Amerikarıdan alınmış sayısız düploma val. Alman futbol okulu, Totemhan çiftvuruş liğsesi, Reğal Matrit yüksek okulu, Sağatlı Mağarif Enüstütüsü ve Neyyork of-sayid ilimleri akademisinden diplomamlar val. Denizlili'nin iseyse ilkokul diplomasısı bile yok. Benim val. onun yok. Bem düplomalı, o düplomasıs. Benim millliğ takım antrenöllüğünde gözüm filan yok. Onun val, benim yok..

Zindık herif... Al sana raki Mübarek ramazanda..

HİKAYE: CEMİL

İşte su kapının dışında gördüğünüz poposunu kaşıyan adam "CEMİL", yataktaki hatun kişi nişanlısı "GÜN", arasıra bu evde kaçamak yapıyorlar. Ve Cemil işe gitmeye hazır lanıyor saat akşamın sekizi, falan filan...

CEMİL NİYE SEN DE HERKES GİBİ SABAH GİDİLİP AKŞAM GELİNEY BİR İŞ BULMU YORSUN?

SABRET BİRAZ BIRAKIÇAM BU İŞİ ZATEN.

YEDİ AYDIR NİŞANLIYIZ DAHA NE İŞ YAP TIĞINI SÖYLEMEDİN...

Cemil bunalım da... Falan SONRAA.. YARIN ÖĞLEDEN SONRA YENİ TUTTUĞUMUZ EVE TAMİRATA GİDİCEZ. BABANIN ALET ÇANTASINI GETİRMİYİ UNUTMAZ.

Cemil son aylarda fazla içiyor... Fılan İŞE İÇKİLİ GİTMENE BİR ŞEY DEMİYORLAR MI?

Hİİ... HAYIR İÇKİLİ OLMAMIZI ÖZELLİKLE İSTİYORLAR YOKSA ÇEKİLMEZ BİR İŞ!

TABİİ BAZILARI İÇİN.. BAZILARI ZEYKLE YAPIYOR!

HADI SENDE GEÇ KALMA. MERAK EDERLER...

NERDE KALDIN CEMİL HADI SOYUN... BUGÜN ÇOK İŞ VAR...

HADİN BASIYALIM...

SAPIKLAR!

Sabaha katıp...

BİZDEN BUKADAR, GERİSİ SABAHÇILARA EMANET. CEMİL NERDE.

KUSUYOR ZAMANLA ALISIR...

TAK

TAK TOK

İYİ EYLENDİK BE...

YORULDUM AMA GÜYA BUGÜN ÇOCUKLARI LUNAPARKA GÖTÜRECEKTİM.. İHAN PAÇAN-DA KAN VAR!

NASIL, FISTIK GİBİ DİMİ? BİRAZ TAMİRAT İSTİYOR AMA ALETLERİ GETİRDİN Mİ?

Hİİ... KURTULDUK O FARE YUVASINDAN!

HADI BEN GİDİYİM SENDE ÇALIŞ AKŞAMA DOĞRU AKŞAMA MAMA GE TİRİRİM...

OLDU...

ÖNCE DÖŞEMELERDEN BAŞLIYALIM, SONRA, DUVARLARI BOYARIZ!

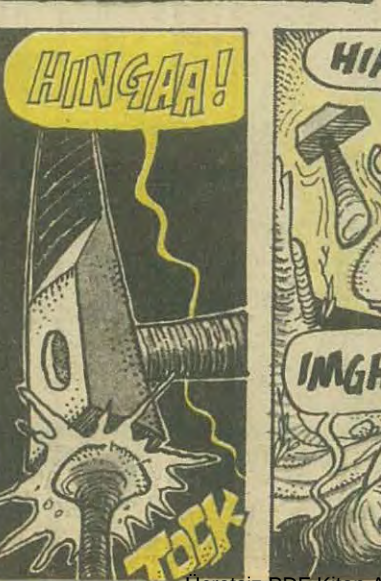

HAYIR... BEN YAPMADIM.. NERDEYİM BEN NER?

NE OLUYOR BE ADAM? ÇABUK OLSANA!

HADI BİSMİL-LAH!..

HİNGAA!

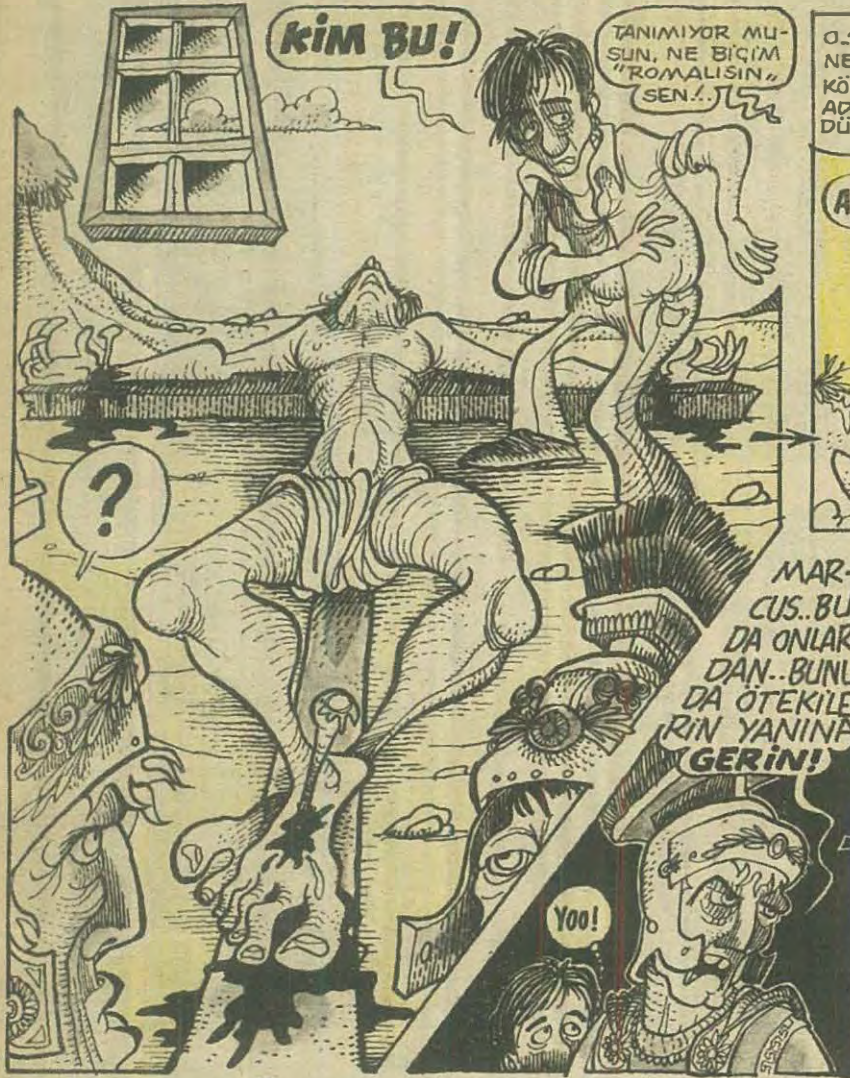
TOK

HİAAAYİİİİİ!!

İNGH!

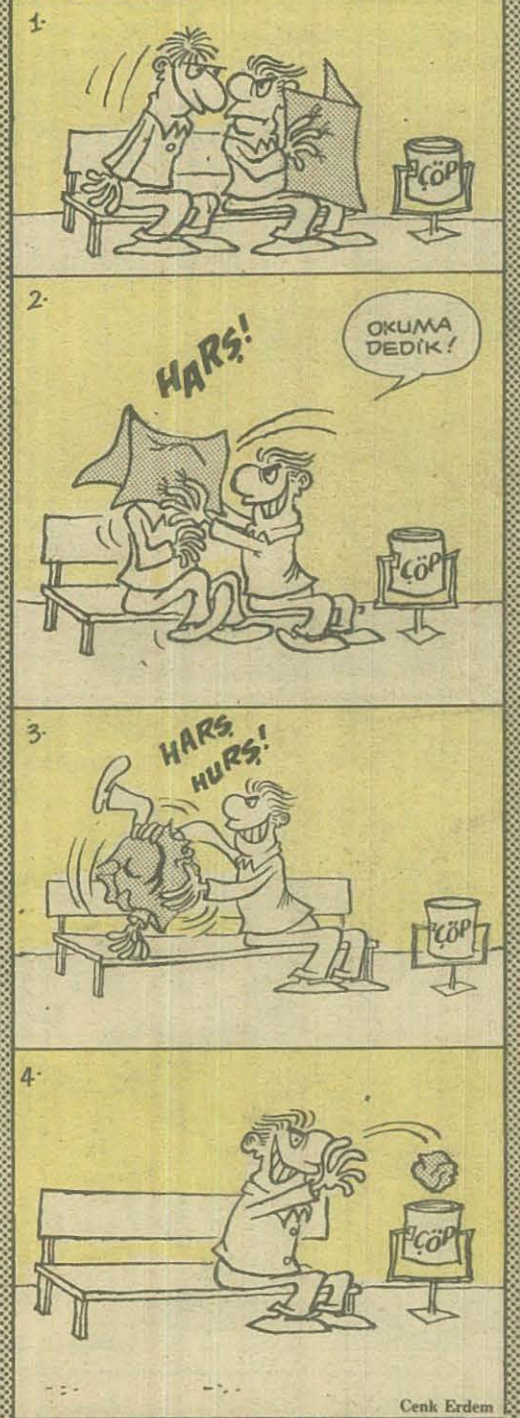
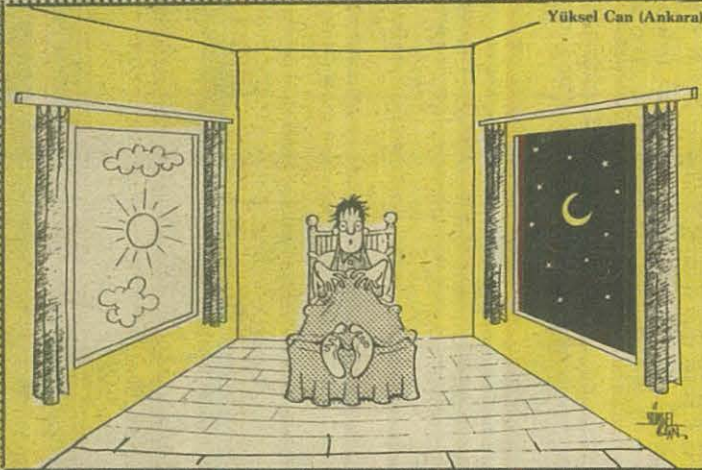
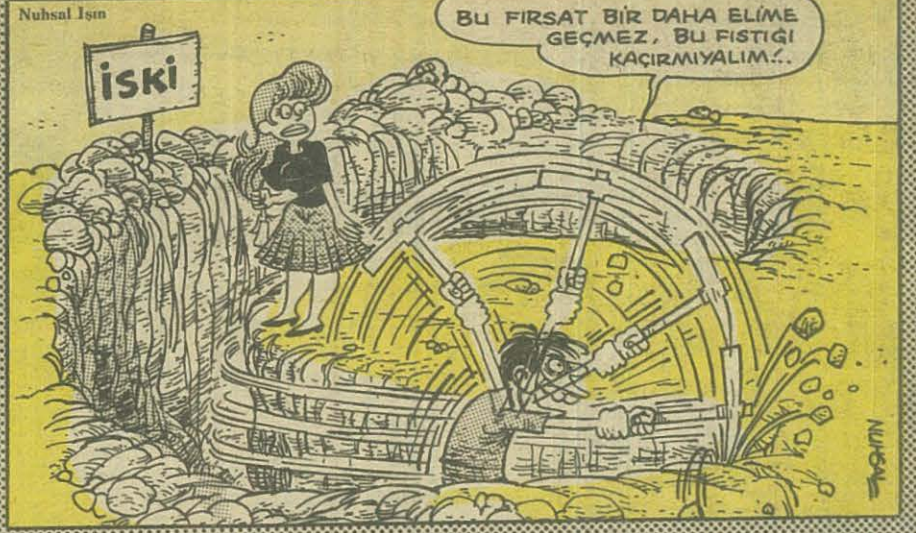

Serhat Gürpınar

GIRGIR

YIL: 15
SAYI: 766
10 MAYIS 1987 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ

Basıldığı yer: İlyay A.Ş. Teşisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi
Cağaloğlu-İstanbul

POSTA KOD NO: 34410

Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL

Genel Müdür: KEMAL KINACI

Sorumlu Yazışları Müdürü: MUAMMER BARUTÇU

Müessese Müdürü: BERKAN KILIÇ

Ücretsiz PDF Kırıp Arşiv: <https://rantey.org>